

Undervisning; mere behøves der ikke. Jeg indrømmer, at det var bedre, at der i 4de Klasse kunde skaffes to Timer til Beje i Stedet for en, det er naturligt, at det var bedre, og det er ogsaa muligt, at man ved Omordningen kunde finde at skaffe en Time til, saaledes at hvert Fag havde een Time om Ugen. Men jeg tror, det er muligt at føre disse Fag igennem til 4de Klassen Eksamen paa en saadan Maade, at man ikke med Rette skal kunne sige, at vedkommende unge Mennesker ikke saa tilstrækkeligt af Geografi og tilstrækkeligt af Naturhistorie.

Jeg kommer saa til Spørgsmaalet om Religionen, som særlig laa det ærede 3die Medlem for 7de Areds (Bjerre) paa Hjerte, og jeg kan være saa ganske enig i hans Betragtningmaade, for saa vidt som ogsaa jeg betragter Religionen som et af de vigtigste Fag i Skolen. Hvis det ærede Medlem og de, der staa ham nærmest, kunde være tilfredse med den Ting, at der kom en Time Religion mere i Skolen, end der er paatænkt — det er jo ikke nogen Lov, det, der staaer her i Udfæstet eller er paatænkt der — saa antager jeg, at der er en Mulighed for, at det kunde lade sig gøre; der var saa ikke taget noget som helst af Tiden bort fra Religionsundervisningen, fra hvad der nu for Tiden i alt Fald i en Del Skoler er gældende. Hvis hans Førdringer ikke gaa videre, antager jeg, at de kunne tilfredsstillis, men da han, om jeg saa maa sige, lagde Spørgsmaalet noget højt op, kan jeg ikke tro andet, end at det, han egentlig sigtede til, var noget mere. Hvad Tiden angaar vil det være umuligt, som det let kan ses, at skaffe flere Timer til Beje end saadan en enkelt til. Det vilde være umuligt efter den — jeg vil bruge det samme Udtryk, som det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Det. Hansen) brugte — Fagtrængsel, som nu en Gang er til Stede. Men jeg antager, at det, han egentlig sigtede hen til, det var det, at der skulde aflægges en Prøve i Religion ved Afgangseksamen. Men herom ere jo Meningerne meget delte. Der er dem i Skoleverdenen, som mene, at det kunde være rigtigt; men der ogsaa andre, som mene, at det vilde være uheldigt. Jeg skal ikke udtale mig bestemt om dette Spørgsmaal. Vige saa sikker som jeg er paa, at det vilde være urigtigt, om man ved en Eksamen, indrettet for Børn i 14 Aars Alderen, f. Eks. vilde afstafte Religionen, lige saa lidt sikker er jeg paa — jeg vil ikke sige, at jeg er sikker paa det modsatte — men lige saa lidt sikker er jeg paa, at det egentlig for Religionen selv vil være saa overordentlig heldigt, om der bliver indført en Prøve deri

for Eksaminander i 18 Aars Alderen. Jeg er ikke saa sikker derved. — Hvad specielt denne Time angaar, som det beklages, at der i alt Fald indirekte foreslaas taget bort fra Religionsundervisningen, saa maa man dog ogsaa lægge Mærke til, at den er tænkt borttagen i tredje Klasse, og tredje Klasse er Konfirmationsklassen — i alt Fald kan man sige, at i de 9 af 10 Tilfælde er det Konfirmationsklassen. — Saa det synes egentlig ikke, at der sker nogen stor Ulykke derved, og skal man — som jeg som sagt er villig til, naar det Forlangende stilles — skaffe en anden Time i Stedet, saa vilde jeg meget foretrække, at den blev lagt i 4de Klasse fremfor i 3dje Klasse. Det vil være lettere at skaffe Plads til den der. Efter hvad jeg altsaa nu udtaler som Eksamen i Religion, saa vil man se, at medens jeg egentlig har meget store Betæneligheder ved at faa en Eksamen i Religion indført ved Afgangseksamen, vilde mine Betæneligheder være betydelig mindre, hvis Førdringen blev stillet saaledes, at Eksamen i Religion skulde optages i 4de Klassen Eksamen. I det hele maa man vel om Religionsundervisningen i Skolen sige, at, hvad det kommer an paa, er dog væsentlig det, at den Aand, i hvilken den enkelte Stole styres, er, som den bør være, religiøs, moralsk, mere end just det, at der undervises i særdeles mange Timer i Religion.

Jeg kommer saa til Spørgsmaalet om Græsten og den Indskrænkning i det græske Sprogstudium, som er foreslaaet, idet det er paatænkt i Stedet for at give Undervisning i saataldet græsk Oldkundskab. Jeg skal da sige, at saaledes som jeg har tænkt mig denne Undervisning i græsk Oldkundskab givet, for at jeg skal begynde dermed, er jeg ganske enig i, hvad der er udtalt af Undervisningsinspektionens Flertal og ligeledes udtalt i den Erklæring, som er afgivet af det filosofiske Fakultets Flertal, at Taler i alt væsentligt bør være om en Tilegnelse af den for Ungdommen passende Del af den græske Litteratur, de ypperste Historiekrivere, Talere, Digtere, Filosofer — — — „Denne Undervisning i græsk Litteratur bør have den samme Karakter som al anden Skoleundervisning; der bør ikke slaas noget af paa det strenge og nøjseende Krav til Elevernes Tilegnelse af deres daglige Hensum“. Det er altsaa ikke Meningen at give en æstetisk Undervisning gennem Foredrag for Disciplene, men det er Meningen gennem et Studium af græsk Litteratur i Oversættelse ved Siden af gode Kommentarer at give dem et virkeligt Indblik i hele det græske Aandsliv, og det er min Overbevis-